

εκτελεστής τῆς σκληρᾶς ἐκείνης ἀποφάσεως.

α Λοιπὸν! στρατηγέ, εἶπεν ὁ δὸν Διέγος μετ' ἐπιμονῆς, ἔχετε ὀδηγίαν νὰ δώσητε;

— Ὅχι!

Σιγῇ βαθεῖα ἐπέστη ἐπὶ μίαν εἰσέτι σιγῆμην. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὰ μέλη τῆς συνόδου ἀντήλλαξαν μεταξὺ των βλέμματα θαυμασμοῦ.

α Στρατηγέ, εἶπε τέλος ὁ νέος Νουνέζος.

— Ἀκόμη! ἐπανάλαβεν ὁ Οὐέρτας μετ' οὐζοντος θυμοῦ, τί εἶναι; ἢ θέλετε;

— Στρατηγέ, περιμένω τὰς διαταγὰς αἱ ὅποιαι...

— Ποῦ καλὰ! ἀρήσασθε με τώρα... Ἀποσυρθεὶς ἕκαστος εἰς τὰς θέσεις σας, καὶ περιμένετε τὰς περαιτέρω διαταγὰς... Ἀργότερα βλέπομεν!

Καὶ ἀποτεινὰς πρὸς αὐτὸν χειρονομίαν ἐπιτακτικὴν, τῷ ἔστρεψε τὰ νῶτα. Οἱ ἀξιωματικοὶ, λίαν ἐκπληκτοὶ, ἀντήλλαξαν μεταξὺ των καὶ δεύτερον βλέμμα ἔκφραστοικὸν ἀπορίας· εἶτα ἀπεσύρθησαν σιωπηλοί. Ἦκουσα τὸν Νουνέζον ψιθυρίζοντα εἰς τὸ εὖς τοῦ γείτονός του.

α Δυστηρετήθη διότι ἀπερασίσαμεν ἐν ἀπουσίᾳ του.

— Ποῖος τοῦ πταίει, ἀπήνησεν ὁ μοίραρχος Φιρνανδίτζος, δεκτὶ νὰ μὴ ἔλθῃ ἐγκαιρῶς! ο

Ἐμείνουμεν μόνοι εἰς τὴν αἰθουσαν, ὁ Οὐέρτας ὁ δὸν Διέγος καὶ ἐγώ. Ὁ ὑποπρόεδρος ἐφαίνετο ἐκπληκτος καὶ δυσηρεστημένος, ὁ δὲ Οὐέρτας θεβουτισμένος εἰς θαθείας σκέψεις, οὐδὲλλως ἐπρόστεχεν εἰς ἡμᾶς.

Ὅλα αὐτοῦ αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις ἐφαίνοντο συγκεντρωμένα εἰς τὴν σύγκρουσιν τῶν σκέψεών του. Ἐμάντευσα πάραυτα τὴν πάλιν ἦν ἐμελλε νὰ ὑποστῇ, καὶ συνέπασχον μετ' αὐτοῦ. Διὰ δευτέραν ἤδη φοράν εὐρίσκειτο εἰς τὴν δεινὴν θέσιν τῆς ἐκλογῆς μεταξὺ τοῦ καθήκοντος καὶ τῶν αἰσθημάτων του... Ἀλλ' ἡ θέσις του δὲν ἦτο πλέον ἡ αὐτή. Εἰς τὸ μοναστήριον τῶν δομινικανῶν κατεδιώκετο ἤδη αὐτὸς κατεδιώκε. Τότε ὑπέειχον εἰς τὸ αἰσθημα τοῦ ἔρωτος ἤθελε φανῆ τὸ πλὴν ἀνανδρῶν, ἐνῶ σήμερον, ἂν ἔτυπτε τὸν πρὸ τῶν ποδῶν του κείμενον, ἤθελε δείξει ὅτι καταχρᾶται τῆς νίκης καὶ τῆς ἰσχύος. Σὰς ὁμολογῶ ὅτι ἐὰν εἰς τὸ μοναστήριον τῶν δομινικανῶν, ὁ Οὐέρτας μᾶς ἐγκατέλιπεν διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἐρωμένην του, ἤθελον τὸν μισήσει... Ἐδῶ ὁμως εὐρισκόμην καὶ ἐγὼ εἰς τὴν αὐτὴν ἀμχανίαν εἰς ἣν καὶ αὐτὸς, καὶ ἀνεμένον μετ' ἀγωνίας τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δυσκόλου ταύτης θέσεως.

Ὁ δὸν Διέγος μὴ γνωρίζων ὅσα ἐγνώριζον, ἀνυπομόνει καὶ ἐταράττειτο. Ἐπλησίασε τέλος πρὸς τὸν Οὐέρταν. Στρατηγέ! εἶπε...

— Τί εἶναι; ἀπήνησεν ὁ Οὐέρτας στραπεὶς ἡσύχως πρὸς αὐτόν.

— Τὰ ἐκδοθέντα σήμερον ψηφίσματα εἶναι μεγάλῃ σπουδαιότητος, καὶ θεωρῶ καθήκός μου νὰ σὰς τὸ ὑπενωμίσω· διότι ἡ ἐκτέλεσις των δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολήν. Εἶναι ἐπὶ ἀναγκαῖες νὰ διαγράψετε τὰ μέτρα τὰ ὅποια αἱ περιστάσεις ἀπαιτοῦσι.

— Ὅθ σκεφθῶμεν περὶ τούτου, ἀπεκρίθη ὁ Οὐέρτας μετ' ἡσυχρόν ὕψος.

— Ἀλλὰ νομίζω ὅτι τώρα εἶναι ἡ καταλληλοτέρα σιγῆ. Ἐπανάλαβεν ὁ δὸν Διέγος μετ' ἐπιμονῆς. Τί σὰς κρατεῖ; Καὶ πρὸς τί τόση σκέψις;

— Ἐχετε δίκαιον.

— Μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἐπανάλαβεν ὁ ὑποπρόεδρος. ὅστις ἐφαίνετο δυσανασχέτων ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐνώπιον τῆς ἐμφρόνου ἐκείνης ψυχρότητος, δὲν ἐνώθου τὸς λόγους σας. Τὸ ψήφισμα ἐσυζητήθη καὶ ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς συνόδου χωρὶς νὰ παρεμβῆ ἡ ἐλεγχιστὴ ἀντίστασις... καὶ ὑμεῖς τώρα ἀρνείσθε τὴν ἐκτέλεσίν του!

— Καὶ ποῖος σὰς εἶπεν ὅτι ἀρνοῦμαι τὴν ἐκτέλεσίν του; διέκοψεν αὐτὸν ὁ Οὐέρτας μετ' ὕψος ἀξιοπρεπέως.

— Ποῖος μὲ τὸ εἶπε; ὑμεῖς ὁ ἴδιος.

— Ἀπατάσθε. Ἐγὼ εἶπον ὅτι πρέπει νὰ βραδύνουμεν ἀκόμη.

— Νὰ βραδύνουμεν! καὶ διατί; Νὰ βραδύνουμεν ἐνῶ πρόκειται περὶ ποινῆς! Οἱ κακοῦργοι δὲν ἐβράδυναν ποσῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐγκλημάτων των. Καὶ ὑμεῖς διατάζετε νὰ ἐπιστεύσῃτε τὴν ἐκδίκησίν μας!

— Ναι διατάζω, καὶ τοῦτο δὲν τὸ κρύπτω διατάζω ἴσα ἴσα διότι πρόκειται περὶ ἐκδικήσεως, καὶ διότι ἡ ἐκδίκησις εἶναι σπανίως δίκαια.

— Τίποτε δὲν εἶναι ἄδικον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, ἀπήνησεν ὁ δὸν Διέγος μετὰ παρρησίας· τὰ πάντα εἶναι δίκαια ὅταν ἀφορῶσι τὸ συμφέρον τοῦ θρόνου καὶ τῆς πατρίδος. Πρέπει νὰ καταστραφῶσιν οἱ ἐπικίνδυνοι εὗτοι ἐχθροὶ, εἰ ὅποιοι νικηθέντες ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, πιθανὸν νὰ συνομόσωσι πάλιν ἐν τῷ κρυπτῷ. Τὸ φάσανον τὸ ὅποιον μέλλει νὰ καταβάλῃ τὰς κεφαλὰς των, δὲν πρέπει νὰ ἀμβλύνεται διὰ ἀνωφελοῦς καὶ κινδυνώδους βραδύτητος. Ἐν πολέμῳ καθὼς καὶ ἐν πολιτικῷ σταδίῳ, ὅστις θέλει νὰ κτυπήσῃ ἀλανθάζτως, πρέπει νὰ κτυπήσῃ ἰσχυρῶς καὶ ταχέως... ἐνθυμηταὶ δὲ καὶ τὸ ἀξίωμα, ὅτι εἰ νεκροὶ μόνον δὲν ἐπανέρχονται,

— Μὴ λαλιῖτε τοιουτοτρόπως, εἶπεν ὁ Οὐέρτας δυσανασχέτων· μὲ ἀναγκάζετε νὰ μισήσω τὴν νίκην μας! Ἄν θεραπεύσω τὴν φιλέκδικον ὀρμὴν σας, θέλω πράξει ἐγκλημα...

— Ἐγκλημα! ὁποῖα πρόφασις! Ἀθῶοι λοιπὸν εἶναι ἐνώπιόν σας ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ἐνίκησαμεν, ἐνοχοὶ δὲ ἡμεῖς; Σὰς ὁμολογῶ ὅτι εἰς τοιαύτας σκέψεις δὲν ἔχω τὴν ἀπαντήσω. Μία μόνη λέξις μοὶ μένει ἀκόμη, στρατηγέ, νὰ σὰς εἶπω. Ἡ σύνοδος ἐπέφηρσε τὴν φυλάκισιν καὶ τὸν θάνατον τῶν ὀπαδῶν τοῦ ἀρπαγος, διότι ὁ στρατὸς, διότι ὁ λαὸς τὸ ἀπήτησαν μεγαλοφῶνως...

— Καὶ ποῖος σὰς τὸ εἶπεν, ἀπεκρίθη ὁ Οὐέρτας μετὰ θερμότητος. Διαβάλλετε τὸν στρατὸν! διαβάλλετε τὸν λαόν! Ἀποδίδετε εἰς αὐτοὺς τὰς φονικὰς ἰδέας σας, τὴν δίψαν σας πρὸς τὴν ἐκδίκησιν! ὑποθέτετε ὅτι καὶ αὐτοὶ ὡς ὑμεῖς, ἐπιχειροῦν εἰς τὰ ἱκρίσματα καὶ τὰς πυράς! Ὁ στρατὸς ὅστις ἐπολέμησε καὶ ἔθριμβευσεν, δὲν μισεῖ πλέον τὸν νικηθέντα καὶ ἀσπλον καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἂν σὰς ἤκουσεν λαλοῦντα τοιουτοτρόπως, ἔθελεν ἐρυθρίσασθαι καὶ σὰς ἐπιβάλλει σιωπὴν.

— Δὲν τὸ πιτυεῖω, στρατηγέ, ἀπεκρίθη εἰρωνικῶς ὁ δὸν Διέγος· αἱ λέξεις ἐπιείκεια, δικαιοσύνη, εὐεργασία δὲν θέλουσιν εὖρει ἡχῶ εἰς τὰς τάξεις μας. Ἡ